

му, болката отъ нейнитѣ усѣщания, болка която убива малкитѣ животни, всичко това му вдѣхна смѣлата онѣзъ мисль че тѣзи искра произхожда отъ туй сжщото вещество, което като са набере много въ облацитѣ причинява блѣскавата свѣтлина на свѣткавицата, силний екъ на грѣма, чуши все що срѣщне на пѣтя си, когато пада отъ небето, за да дойде въ равновѣсие на земята.

Изъ всичко туй той разбра че електричеството и свѣткавицата сж едно и сжщото нѣщо. Но какъ да докаже това? Истина която не е доказана въ науката са гледа като проста ипотеза, предположение, и открития принадлежатъ не на онѣзи, които увѣряватъ а на онѣзи, които доказватъ.

Франклинъ са рѣши тогазъ да докаже истината на своето заключение и точността на своята теория, като снесе свѣткавицата на земята. Първото срѣдство, което му хрумна на умъ за тѣзи работа бѣше да подигне до-срѣдъ облацитѣ желѣзни остовѣрхи пѣртове, които би привлѣкли свѣткавицата. Но това средство са видяше невъзможно за да го направи Франклинъ не намѣрваше таквозъ високо мѣсто и той намисли друго. Той направи едно хвърчило (учуртма) отъ двѣ прѣчки обвити съ копринянъ платъ. На горния край отъ продължената прѣчка той направи единъ желѣзенъ върхъ.

На хвърчилото Франклинъ привѣрза козиняна връвчица, която са свършваше съ коприняна корделка. Тамъ дѣто са съединяваше връвчицата, добъръ проводникъ на електричество-